

نامه‌ای از ترز به هدایت

گرچه کوچک ایرانی من. تنها یک کارت کوچک 2، زیرا در مرخصی هستم، در «اترنا» پیش مادرم، و خیلی گرفتار. من چند روز پیش از «پون تورسن» رد می‌شدم، خیلی به نخستین ملاقاتمان فکر کردم - مادرم پیر شده و کمی بیمار است، این مرا ناراحت کرده. وقتی برگشتم به شما نامه خواهم نوشت، نزدیک 15 ژوئن. من را محکوم به بی‌وفایی نکن، شاید تنبلی، و چرا اسم معشوقم را می‌پرسی؟ ترجیح می‌دهی که به شما جواب بدهم که چند تا دارم، چیزی که لازم است بگویم این است که من از آن‌ها هیچ‌کدام را دوست ندارم. من به شما نامه‌ای مفصل، تا ده روز دیگر می‌نویسم. من شما را همیشه دوست دارم.

امضا

پانوشت -1- ترز همدم صمیمی هدایت در رنس، در زمان تحصیل هدایت در پاریس بوده است. پدر او در جنگ بین‌الملل اول در جبهه «مارینو» کشته شده بود و مادرش آرزو داشت دخترش با مرد دلخواه خود ازدواج کند و خوشبخت شود. متن نامه ترز به زبان فرانسه در کتاب «زندگی و آثار صادق هدایت» چاپ شده است. 2- معمولاً کارت پستال‌ها عکس مناظر زیبا یابنایی تاریخی است، ولی کارت ترز تمثالی از پیرمردی سپیدموی و «خنزرنزری» است که بر کنار رودی نشسته است و به نقطه‌ای نامعلوم می‌نگرد.

برگرفته از کتاب نامه‌های صادق هدایت گردآورنده محمد بهارلونی‌نشر اوجا